

Sygn. akt IV Ka 458/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Gąsior (spr.)

Sędziowie SA Stanisław Tomasik

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant sekr. sądowy Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Janusza Omyły

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2014 roku

sprawy **M. Z.**

oskarżonego z art. 13§1 kk w zw. z art. 272 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 30 kwietnia 2014 roku sygn. akt II K 120/14

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 1 kpk, art.624§1 kpk

- 1) **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że z podstawy wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego M. Z. eliminuje przepis art.58§3 kk;**
- 2) **w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**
- 3) zwalnia oskarżonego od kosztów postępowania odwoławczego.

Sygn. akt IV Ka 458/14

UZASADNIENIE

M. Z.został oskarżony o to, że w dniu 28 grudnia 2012 r. w Starostwie Powiatowym w O.woj. (...)usiłował wyłudzić poświadczenie nieprawdy w postaci prawa jazdy przez podstępne wprowadzenie w błąd pracownika Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w O.uprawnionego do wydania dokumentu, w ten sposób, że w celu wymiany prawa jazdy uzyskanego za granicą na dokument polski, przedłożył podrobione ukraińskie dokumenty w postaci zaświadczenia o otrzymaniu prawa jazdy nr (...)z dnia 17 października 2012 r. oraz prawa jazdy z dnia 17 października 2012 r. na nazwisko Z. M., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na weryfikacje dokumentów przez starostwo Powiatowe w O.,

- tj. o czyn z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art.272 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Opocznie w sprawie sygn. akt II K 120/14 oskarżonego M. Z. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycje art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w

zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k.80 akt sprawy pod poz. 1-3 poprzez pozostawienie ich w aktach sprawy.

Wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 150 złotych i zasądził tytułem wydatków postępowania kwotę 90 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator Prokuratury Rejonowej w Opocznie.

Apelacja prokuratora wywiedziona z treści art. 438 pkt 1 k.p.k. zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi obrazę prawa materialnego, tj. art. 58 § 3 k.k. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, jako podstawy prawnej orzeczonej kary grzywny, w sytuacji, gdy przepis art. 270 § 1 k.k. jest zagrożony samoistną karą grzywny.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie art. 58 § 3 k.k. z podstawy prawnej orzeczonej kary grzywny, a w pozostałym zakresie o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Nie może ulegać wątpliwości, że art. 58 § 3 k.k. jako podstawa prawna wymierzenia kary grzywny ma zastosowanie jedynie w sytuacjach gdy przepis ustawy karnej, nie przewiduje możliwości wymierzenia za dane przestępstwo grzywny jako kary samoistnej. Natomiast w realiach przedmiotowej sprawy oskarżony M. Z. został skazany za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Przepis art. 270 § 1 k.k. przewiduje możliwość wymierzenia grzywny jako kary samoistnej. Zbędne było zatem powoływanie w podstawie prawnej wymiaru kary art. 58 § 3 k.k. Rację ma skarżący, że czym innym jest bowiem wymierzenie grzywny jako kary samoistnej, a czym innym wymierzenie kary grzywny zamiast kary pozbawienia wolności.

W związku z powyższym Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że z podstawy wymiaru kary wymierzonej wobec oskarżonego M. Z. wyeliminował przepis art. 58 § 3 k.k. W pozostałym zakresie Sąd Odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok jako słuszny i odpowiadający przepisom prawa.

Na podstawie przepisów powołanych w sentencji wyroku Sąd odwoławczy, kierując się względami słuszności, zwolnił oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.